

Schrijf een stukje voor mij Franz (2)

Door Dik en Dun

Terwijl ik dit stukje schrijf hoor ik Peter Beense over Muiden heen zingen. Peter Beense doet mij altijd aan mijn lievelingsfilms denken. Films met in de hoofdrol De Dikke (Olivir Hardy) en de Dunne (Stan Laurel). Wat heb ik gelachen door deze films. En als ik af en toe via het DVD systeem weer een film van hen bekijk, komt hetzelfde vrolijke gevoel van vroeger bij mij naar boven. Tijdens het Spieringfestival 2015 kwam ik menige dikke en dunne vriend tegen. En het is toch wel vreemd, dat ik mannen met de naam Dik ken, maar iemand die Dun heet ken ik niet. Het was weer een feest van herkenningen. Onder de stralende zon en ondanks dat op de terrassen zwermen wespen aanwezig waren, vermaakten de bezoekers zich uitstekend. Ha, ha. Uitstekend. Ik kwam er zo maar op toen ik het over de wespen had. Hoe komt men er op! Een opmerking is wel op haar plaats. Een wesp steekt in en niet uit. Maar daar maak ik me nu niet dik om.

De organisatie van het festival verdient een pluim en de optredende bands zorgden voor een ruime muzieksmaakkeuze.

Op weg naar huis ontmoette ik twee oude vrienden, die op het bekende bankje bij het restaurant De Poort van Muiden zaten. Arie Letscher en Jan Meester hadden het ongetwijfeld over de gebeurtenissen van vroeger en over meer recent nieuws. Jan, pas opa geworden van twee kleinkinderen en een klein(e) hond, had echt schik over hetgeen Arie hem vertelde. En Arie is dan ook niet meer te houden als hij door heeft dat iemand om zijn verhalen lacht. Echt. Het waren net de Dikke en de Dikke.

FvW.

Lang, klein, dik of dun. Ze zijn mij even lief!

Natuurlijk heb ik het over

